KÁRNÝ ŘÁD
KOMORY AUDITORŮ ČESKÉ REPUBLIKY

ČÁST PRVNÍ
ÚVODNÍ USTANOVENÍ

HLAVA I.
PŘEDMĚT ÚPRAVY A ZÁKLADNÍ ZÁSADY ČINNOSTI

§ 1

(1) Kárný řád Komory auditorů České republiky (dále jen „kárný řád“) upravuje v návaznosti na zákon č. 93/2009 Sb., o auditorech (dále jen „ZoA“) postup správního orgánu prvního stupně (§ 2) v řízení o uložení kárného a jiného opatření podle Hlavy III. ZoA (dále jen „řízení“), včetně úkonů s tímto řízením souvisejících a prováděných před jeho zahájením.

(2) Kárný řád je vnitřním předpisem Komory auditorů České republiky (dále jen „Komora“).

(3) Pokud není v ZoA uvedeno jinak tak se na řízení a uložení kárného a jiného opatření obdobně použijí ustanovení zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále i jen „zákon o přestupcích“) a subsidiárně i zákon č. 500/2004 Sb., správní řád (dále i jen „správní řád“).

ČÁST DRUHÁ
OBECNÁ USTANOVENÍ O ŘÍZENÍ

HLAVA I.
KÁRNÝ ORGÁN A JEHO ÚKONY

§ 2
Kárná komise

(1) Kárná komise (dále i „KK“) je orgánem Komory voleným sněmem a provádějícím kárné řízení podle hlavy III. ZoA. Úplné informace o KK jako orgánu Komory obsahuje statut Komory.

(2) Při provádění úkonů v řízení a úkonů s tímto řízením souvisejících je kárná komise věcně a místně příslušným správním orgánem prvního stupně.

(3) Kárná komise souhrnně, zpravidla jednou za tři měsíce, informuje výkonný výbor Komory o došlých podnětech a návrzích, včetně způsobu jejich vyřízení.

§ 3
Tajemník kárné komise

Administrativní a organizační podporu a vedení agendy KK zajišťuje tajemník kárné komise (dále jen „tajemník“). Ve své činnosti postupuje v procesních věcech podle pokynů předsedy kárné komise a v další pracovněprávní agendě podle pokynů ředitele úřadu Komory. Řídí se přitom ZoA, dalšími příslušnými právními předpisy, kárným řádem a ostatními vnitřními předpisy Komory.

§ 4
Oprávněné úřední osoby a vedení řízení

(1) Úkony v řízení provádějí oprávněné úřední osoby. Těmi se rozumí volení členové kárné komise a v rozsahu pokynů předsedy či místopředsedů KK tajemník. Za oprávněnou úřední osobu se dále považuje také osoba pověřená ředitelem úřadu z řad zaměstnanců Komory, kteří se nepodíleli na výkonu kontrolní činnosti u kárně obviněného.

(2) Jednotlivé úkony v řízení se činí písemně, pokud to nevylučuje povaha věci. Jednotlivé sdělení v průběhu řízení lze vůči přítomnému účastníku učinit ústně, pokud ten na písemné formě netrvá. Obsah úkonů prováděných jinou než písemnou formou se poznamená do spisu.

(3) Oprávněné úřední osoby jsou povinny zachovávat mlčenlivost o skutečnostech, o kterých se dozvěděly v souvislosti s řízením a které v zájmu zajištění řádného výkonu veřejné správy nebo v zájmu jiných osob vyžadují, aby zůstaly utajeny.

(4) O tom, kdo je v dané věci oprávněnou úřední osobou, se provede záznam do spisu. Na požádání bude účastník řízení o těchto skutečnostech informován.

§ 5
Vyloučení oprávněné úřední osoby

(1) Člen kárné komise, o němž lze důvodně předpokládat, že má s ohledem na svůj poměr k projednávané věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům takový zájem na výsledku řízení, pro nějž lze pochybovat o jeho nepodjatosti, je z projednávání a rozhodování věci vyloučen.

(2) Člen kárné komise je dále vyloučen tehdy, pokud je proti němu vedeno řízení.

(3) Z důvodů uvedených v prvém odstavci může být vyloučen i tajemník KK nebo jiná oprávněná úřední osoba, která není voleným členem kárné komise.

(4) Účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby kdykoli v průběhu řízení, jakmile se o ní dozví. K námitce se nepřihlédne, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil.

(5) O vyloučení člena, předsedy či místopředsedy KK rozhoduje usnesením kárná komise. Člen KK, o jehož vyloučení jde, nehlasuje. O vyloučení tajemníka a další oprávněné úřední osoby dle věty třetí § 4 odst. (1) kárného řádu rozhoduje předseda nebo místopředseda kárné komise.

(6) Vždy, když je dále v textu tohoto kárného řádu uvedeno „předseda“, rozumí se tím i místopředseda, případně jiný člen KK, na němž se kárná komise v daném řízení usnesla.

§ 6
Protokol

(1) O ústním jednání, o ústním podání, výslechu svědka, výslechu znalce či provedení důkazu listinou, pokud jsou prováděny mimo ústní jednání, jakož i o jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení, se sepisuje protokol. Kromě protokolu lze též pořídit obrazový nebo zvukový záznam.

(2) Protokol obsahuje zejména místo, čas a označení úkonů, které jsou předmětem zápisu, vylíčení průběhu předmětných úkonů, označení správního orgánu a údaje umožňující identifikaci přítomných osob. Údaji umožňujícími identifikaci účastníka řízení, který je fyzickou osobou, se rozumějí jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu. Účastníci, kteří jsou právnickými osobami, se označují svým názvem a sídlem. U auditorů a auditorských společností se uvede též evidenční číslo.

(3) V protokolu o hlasování se uvede též výsledek hlasování.

(4) Protokol podepisuje tajemník, popřípadě jiná osoba pověřená sepsáním protokolu, a dále všechny osoby, které se jednání nebo provedení úkonů zúčastnily. Odepření podpisu, důvody odepření a námitky proti obsahu protokolu se v něm zaznamenají.

§ 7
Kárný spis

(1) V každé jednotlivé věci se zakládá kárný spis. Každý spis musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.

(2) Za řádné vedení kárného spisu odpovídá v řízení na prvním stupni předseda kárné komise a v řízení o odvolání Rada pro veřejný dohled nad auditem.

(3) Kárný spis je uložen a archivován v úřadu Komory. Odpovědnost za řádné nakládání s kárným spisem nese tajemník kárné komise.

§ 8
Nahlížení do kárného spisu

(1) Účastníci řízení, jejich zástupci a prezident Komory mají právo nahlížet do kárného spisu, a to i v případě, že je rozhodnutí ve věci již v právní moci.

(2) Jiným osobám umožní oprávněná úřední osoba nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popř. dalších dotčených osob nebo veřejný zájem.

(3) S právem nahlížet do spisu je spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části. K nahlížení oprávněná osoba si může kopie spisu nebo jeho části bezplatně pořídit i vlastním, k tomu způsobilým zařízením, např. fotoaparátem či mobilním telefonem.

(4) Odepřel-li správní orgán osobě nahlížet do spisu nebo jeho části, vydá o tom usnesení, které se oznamuje pouze této osobě.

(5) O nahlédnutí do kárného spisu se sepisuje protokol. Tento protokol se stává součástí spisu.

(6) Z nahlížení do spisu jsou vyloučeny jeho části, které obsahují utajované informace nebo skutečnosti, na něž se vztahuje zákonem uložená nebo uznaná povinnost mlčenlivosti; to neplatí o těch částech spisu, jimiž byl nebo bude prováděn důkaz, do takových částí spisu však může nahlížet pouze účastník řízení nebo jeho zástupce za předpokladu, že jsou předem seznámeni s následky porušení povinnosti mlčenlivosti o těchto skutečnostech a že o poučení je sepsán protokol, který podepíší. Ustanovení odstavce 3 se nepoužije.

(7) Právo nahlížet do spisu se nevztahuje na protokol o hlasování.

§ 9
Poučovací povinnost

Účastník řízení musí být v průběhu řízení poučen o svých právech a musí mu být umožněno tato práva řádně uplatnit.

§ 10
Doručování

Doručování písemností se řídí zákonem o přestupcích a správním řádem.

HLAVA II.
ÚČASTNÍCI ŘÍZENÍ A ZASTOUPENÍ

§ 11
Vymezení účastníků řízení

Účastníky řízení zahájeného na návrh jsou navrhovatel a auditor. V řízení zahájeném z moci úřední je účastníkem řízení pouze auditor.

§ 12
Zastoupení na základě plné moci

(1) Účastník si může zvolit zmocněnce. Zmocnění k zastoupení se prokazuje písemnou plnou mocí. Plnou moc lze udělit i ústně do protokolu.

(2) V téže věci může mít účastník řízení pouze jednoho zmocněnce. Zvolí-li si účastník správního řízení ve stejné věci jiného zmocněnce, pokládá se předchozí zastoupení za zaniklé. Vyplývá-li však z vůle účastníka, že má nový zmocněnec vystupovat v řízení spolu se zmocněncem stávajícím, je plná moc neplatná.

(3) Zmocnění může být uděleno v rozsahu dle § 33 odst. 2 písm. a)–d) správního řádu. V pochybnostech o rozsahu zastoupení platí, že zástupce je oprávněn jednat jménem zastoupeného v celém řízení.

(4) Zmocněnec může udělit plnou moc jiné osobě, aby místo něho za účastníka jednala, jen je-li to v plné moci výslovně dovoleno nebo pokud zvláštní zákon nestanoví jinak.

(5) Zástupce v řízení vystupuje jménem zastoupeného. Z úkonů zástupce vznikají práva a povinnosti přímo zastoupenému.

(6) Správní orgán může uznat úkony učiněné ve prospěch účastníka jinou osobou než zástupcem, jestliže o to účastník požádá a nemůže-li vzniknout újma jinému účastníkovi. O uznání úkonů rozhoduje správní orgán usnesením; nevyhoví-li podateli, oznamuje usnesení pouze jemu.

§ 13
Úkony účastníků

(1) Účastníci jsou oprávněni navrhovat důkazy a činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí.

(2) Účastníci řízení mají právo vyjádřit v řízení své stanovisko.

(3) Účastníkům řízení musí být před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. To se netýká účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal. Po skončení dokazování prováděného na ústním jednání má účastník řízení nebo jeho zástupce právo pronést závěrečnou řeč. V případě, že se v řízení nekoná ústní jednání je za možnost pronést závěrečnou řeč považována možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

(4) Účastník řízení nebo jeho zástupce je povinen předložit na výzvu oprávněné úřední osoby průkaz totožnosti. Průkazem totožnosti se pro účely tohoto zákona rozumí doklad, který je veřejnou listinou, v němž je uvedeno jméno a příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu, popř. bydliště mimo území České republiky a z něhož je patrná i podoba, případně jiný údaj umožňující správnímu orgánu identifikovat osobu, která doklad předkládá, jako jeho oprávněného držitele.

ČÁST TŘETÍ
POSTUP PŘED ZAHÁJENÍM ŘÍZENÍ

HLAVA I.
PODNĚTY, OZNÁMENÍ A NAKLÁDÁNÍ S NIMI

§ 14
Přijímání podnětů

(1) Kárná komise přijímá podněty, aby bylo z moci úřední zahájeno řízení dle § 26 ZoA. Podnět je neformálním úkonem, pro který nejsou vyžadovány žádné striktní obsahové náležitosti. Má-li se však kárná komise konkrétním podnětem věcně zabývat, musí z něj být nejméně patrné, jaké skutečnosti odůvodňují zahájení řízení z moci úřední, a který subjekt je podnětem napadán. Projednání podnětu nebrání, je-li anonymní.

(2) Pokud o to ten, kdo podal podnět, požádá, je mu kárná komise povinna ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržela, sdělit, že řízení zahájila, nebo že neshledala důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě že podnět postoupila příslušnému správnímu orgánu. Žádosti ve smyslu první věty nelze vyhovět, pokud osoba, která podnět činí, neuvede své identifikační údaje.

(3) Kárná komise přijímá také interní podněty od volených orgánů Komory. Podnět může učinit volený orgán jako celek, skupina členů takového orgánu nebo i jen jeho jednotlivý člen. Interní podnět by měl obsahovat zejména popis skutku, v němž je spatřováno porušení povinností, který auditorský subjekt se jej dopustil a návrh důkazů pro kárné řízení. Neobsahuje-li podnět tyto náležitosti, vyzve kárná komise podatele dle věty druhé k odstranění vad a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu.

(4) Za podnět k zahájení řízení z moci úřední lze považovat i zprávy z monitoringu médií či jiných obdobných zdrojů, jsou-li z nich zřejmé alespoň údaje ve smyslu odst. 1.

§ 15
Postup kárné komise

(1) Pokud je z podnětu identifikovatelný auditorský subjekt, proti kterému podnět směřuje, a dále jednání, jež je tomuto subjektu kladeno za vinu, kárná komise vyrozumí podnětem napadeného statutárního auditora nebo auditorskou společnost, že na něj došel podnět a požádá o vyjádření k němu. Napadený auditorský subjekt je povinen se k žádosti KK vyjádřit nejpozději do pěti pracovních dnů a předložit písemné či jiné dokumenty na svoji obhajobu. Není-li vyjádření dostatečné, vyžádá si kárná komise jeho doplnění, pro které platí termín uvedený v předchozí větě.

(2) Auditorský subjekt je povinen umožnit kárné komisi prošetření podnětu na místě, včetně případného zajištění důkazních prostředků, jejichž soupis se uvede v protokolu.

(3) Shledá-li kárná komise důvody pro zahájení řízení, postupuje podle § 18 tohoto kárného řádu.

(4) V případě, že není možné postupovat podle odst. 1, kárná komise o tom sepíše zápis a věc odloží. Rozhodnutí o odložení věci se nevydává. Totéž platí pro případ, kdy je věc provedeným šetřením objasněna natolik, že není třeba zahajovat řízení.

§ 15a
Oznámení dle zákona o přestupcích

(1) Kromě Podnětů dle § 14 může kárná komise obdržet i Oznámení dle § 73 zákona o přestupcích. Pokud není na základě Oznámení zahájeno řízení, postupuje kárná komise dle § 76 zákona o přestupcích.

ČÁST ČTVRTÁ
ŘÍZENÍ PŘED KÁRNOU KOMISÍ

HLAVA I.
ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

§ 16

Kárná komise zahajuje řízení z moci úřední nebo na základě návrhu subjektů vymezených v § 26 ZoA.

§ 17
Návrhové řízení

(1) Řízení o návrhu je zahájeno dnem, kdy tento návrh došel kárné komisi. O zahájení řízení vyrozumí kárná komise bez zbytečného odkladu všechny jí známé účastníky. Vyrozumění o zahájení řízení lze spojit s jiným vhodným úkonem v řízení.

(2) Návrh musí obsahovat jméno auditora, proti němuž návrh směřuje, popis skutku, pro který se navrhuje zahájení řízení, označení důkazů, o které se návrh opírá, K návrhu se připojí důkazy, které má navrhovatel k dispozici.

(3) Nemá-li návrh předepsané náležitosti nebo trpí-li jinými vadami, vyzve kárná komise navrhovatele k jejich odstranění, poskytne mu k tomu přiměřenou lhůtu a poučí jej o následcích neodstranění nedostatků v této lhůtě; současně může řízení usnesením přerušit.

§ 18
Řízení z moci úřední

(1) Řízení z moci úřední je zahájeno dnem doručení písemného oznámení o zahájení řízení obviněnému. Oznámení o zahájení řízení lze spojit s jiným vhodným úkonem v řízení.

(2) Oznámení musí obsahovat popis skutku, o kterém má být v řízení rozhodováno, a jeho předběžnou právní kvalifikaci. Pokud v průběhu řízení kárná komise změní právní kvalifikaci skutku, vyrozumí o tom obviněného.

(3) V oznámení o zahájení řízení z moci úřední vyzve KK účastníka řízení, aby se k věci vyjádřil a stanoví mu k tomu přiměřenou lhůtu.

HLAVA II.
PRŮBĚH ŘÍZENÍ V PRVNÍM STUPNI

§ 19
Zasedání kárné komise a ústní jednání

(1) K projednání konkrétní věci nařizuje předseda zasedání kárné komise tak, aby se zpravidla konalo nejpozději do jednoho měsíce od zahájení řízení.

(2) Zasedání vede předseda KK. Kárná komise může rozhodovat, jsou-li přítomni alespoň čtyři její členové. K přijetí rozhodnutí je třeba souhlasu nadpoloviční většiny přítomných členů.

(3) K projednání věci může kárná komise nařídit ústní jednání. Kárná komise nařídí ústní jednání na požádání obviněného, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv; jinak návrh zamítne usnesením, které se oznamuje pouze obviněnému. O právu žádat nařízení ústního jednání musí být obviněný poučen. Správní orgán nařídí ústní jednání i bez požádání obviněného, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci.

(4) Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu. Za řádnou omluvu může být uznána zejména nemoc nebo dlouhodobá zahraniční cesta, nikoli však pracovní zaneprázdnění.

(5) Veškeré osoby, které se účastní zasedání nebo ústního jednání, jsou povinny se ve věcech probíhajícího řízení zavázat kárné komisi mlčenlivostí vůči osobám, jež nejsou účastníky ústního jednání, zasedání nebo řízení, a mlčenlivost dodržovat i po jejich skončení.

§ 20
Průběh ústního jednání a dokazování

(1) Po zahájení ústního jednání seznámí předseda přítomné osoby s podstatou obvinění z porušení povinností, s předloženými důkazy a výsledky šetření, které bylo ve věci dosud provedeno. Poté se umožní obviněnému, případně

jeho zástupci, aby se k věci vyjádřil. Není-li obviněný, případně jeho zástupce přítomen nebo nebylo-li využito právo ústně se vyjádřit, přečte se jejich písemné vyjádření, a to za předpokladu, že bylo předloženo.

(2) Po výpovědi obviněného, případně jeho zástupce, následuje dokazování. K provedení důkazů lze užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Jde zejména o listiny, svědecké výpovědi a znalecké posudky.

(3) Kárná komise je v případě potřeby oprávněna přizvat svědky nebo znalce. K ustanovení znalce přistoupí kárný orgán tehdy, pokud odborné posouzení skutečností důležitých pro rozhodnutí nemůže provést sám nebo pomocí odborníka Komory.

(4) Před výslechem je třeba svědka poučit o důvodech, pro které nesmí být vyslýchán, o právu odepřít výpověď, o povinnosti vypovídat pravdu a nic nezamlčet a o právních následcích nepravdivé nebo neúplné výpovědi.

(5) Po skončení dokazování udělí předseda slovo k závěrečným řečem. Nejprve hovoří zástupce navrhovatele dle § 26 ZoA a poté obviněný nebo jeho zástupce. Je-li obviněných více, určí pořadí jejich závěrečných řečí, případně závěrečných řečí jejich zástupců, předseda.

(6) Po závěrečných řečech následuje neveřejná porada KK o konečném rozhodnutí ve věci. Na závěr porady přítomní členové kárné komise hlasují nejprve o tom, zda se kárně obviněný dopustil porušení svých povinností, a je-li uznán vinným, hlasují o uložení kárného nebo jiného opatření podle Hlavy III. ZoA. Žádný z přítomných členů KK se nesmí zdržet hlasování. Po skončení porady sdělí kárná komise účastníkům, jak ve věci rozhodla.

§ 21
Přerušení řízení

(1) Na požádání účastníka může kárná komise z důležitých důvodů řízení přerušit.

(2) Kárná komise může řízení přerušit také z moci úřední. Důvodem k tomuto postupu bude zejména zájem na poskytnutí dostatečného prostoru účastníkům řízení k uplatnění jejich práv, včetně např. přípravy závěrečné řeči.

(3) Řízení se přerušuje usnesením na dobu nezbytně nutnou. Při přerušení řízení dle odstavce 1 se přihlíží i k návrhu účastníka.

(4) Po dobu přerušení řízení činí správní orgán a účastníci řízení úkony, kterých je zapotřebí k odstranění důvodů přerušení. Lhůty týkající se provádění úkonů v řízení neběží.

(5) Kárná komise pokračuje v řízení, jakmile odpadne překážka, pro niž bylo řízení přerušeno, nebo uplyne stanovená doba přerušení. Bylo-li řízení přerušeno na požádání účastníka, může v něm kárná komise pokračovat též tehdy, pokud o to takový účastník požádá.

§ 22
Náklady řízení

(1) Náklady řízení jsou zejména náklady získávání důkazů, odborných vyjádření a znaleckých posudků a náhrady poskytované znalcům, tlumočníkům a svědkům.

(2) Rozhodnutí ve věci nákladů řízení může být ve výrokové části jiného rozhodnutí nebo může být vydáno samostatně; lze je vydat i v průběhu řízení. Rozhodnutí se oznamuje pouze osobám, jichž se týká.

(3) Nestanoví-li kárný řád jinak, nese Komora a účastník každý své náklady.

(4) Komora uhradí svědkovi hotové výdaje a ušlý výdělek. Nárok na náhradu musí být u kárné komise uplatněn do 8 dnů poté, co náklady vznikly, jinak zaniká.

(5) Vyslovila-li kárná komise Komory v rozhodnutí, kterým se řízení končí, že auditor porušil povinnost stanovenou tímto zákonem, jiným právním předpisem upravujícím výkon auditorské činnosti, etickým kodexem, vnitřními předpisy Komory nebo auditorskými standardy podle § 18, uloží současně v rozhodnutí auditorovi náhradu nákladů řízení, které nese Komora. Částka nákladů řízení uložená takto kárnou komisí k úhradě účastníkovi řízení nepřekročí 6 000 Kč.

HLAVA III.
PODKLADY PRO VYDÁNÍ ROZHODNUTÍ

§ 23

(1) Podklady pro vydání rozhodnutí mohou být zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.

(2) Podklady pro vydání rozhodnutí opatřuje správní orgán. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, jsou účastníci povinni při opatřování podkladů pro vydání rozhodnutí poskytovat správnímu orgánu veškerou potřebnou součinnost.

(3) Správní orgán je povinen zjistit všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu. V řízení, v němž má být z úřední moci uložena povinnost, je správní orgán povinen i bez návrhu zjistit všechny rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i neprospěch toho, komu má být povinnost uložena.

(4) Účastníci jsou povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.

(5) Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; pečlivě přitom přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.

HLAVA IV.
ROZHODNUTÍ VE VĚCI SAMÉ A USNESENÍ

§ 24
Materiální náležitosti rozhodnutí

(1) Rozhodnutí obsahuje výrokovou část, odůvodnění a poučení účastníků.

(2) Rozhodnutí obsahuje příslušné náležitosti dle zákona o přestupcích a správního řádu. Ve výrokové části rozhodnutí, kterým byl obviněný uznán vinným se uvede zejména popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, právní kvalifikace skutku, vyslovení viny, forma zavinění u obviněného ze spáchání kárného provinění, druh a výměra kárného nebo jiného opatření. Účastníci se označují údaji umožňujícími jejich identifikaci podle § 6 odst. 2 tohoto kárného řádu. Součástí výrokové části je také lhůta ke splnění ukládané povinnosti, popřípadě jiné údaje nezbytné k jejímu řádnému splnění. Výroková část rozhodnutí může obsahovat jeden nebo více výroků, výrok může obsahovat vedlejší ustanovení.

(3) V odůvodnění kárná komise uvede důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se řídila při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se vypořádala s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

(4) V poučení se uvede, zda je možné proti rozhodnutí podat odvolání, v jaké lhůtě je možno tak učinit, od kterého dne se tato lhůta počítá, který správní orgán o odvolání rozhoduje a u kterého správního orgánu se podává. Pokud odvolání nemá odkladný účinek, musí být tato skutečnost v poučení uvedena.

§ 25
Formální náležitosti rozhodnutí

(1) V písemném vyhotovení rozhodnutí se uvede označení „rozhodnutí“ nebo jiné označení stanovené zákonem. Písemné vyhotovení rozhodnutí musí dále obsahovat údaj o kárné komisi jako správním orgánu, který rozhodnutí vydal, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka Komory a označení všech účastníků řízení.

(2) Rozhodnutí podepisuje s uvedením jména, příjmení a funkce předseda kárné komise. Podpis předsedy je na stejnopisu možno nahradit doložkou „vlastní rukou“ nebo zkratkou „v. r.“ zapsanou za příjmením předsedy a doložkou „Za správnost vyhotovení:“ s uvedením jména, příjmení a podpisu oprávněné úřední osoby.

(3) Má-li ústní vyhlášení rozhodnutí účinky oznámení (§ 27 odst. 1), kárná komise na žádost účastníka takové rozhodnutí písemně potvrdí. Písemné potvrzení obsahuje pouze výrokovou část rozhodnutí a další náležitosti dle odstavců 1 a 2.

(4) Na požádání účastníka kárná komise vydá stejnopis písemného vyhotovení rozhodnutí. Na požádání účastníka lze vydat pouze stejnopis výroku.

§ 26
Lhůty pro vydání rozhodnutí

(1) Kárná komise je povinna vydat rozhodnutí ve věci nejpozději do 60 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba:
a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání, místní šetření nebo jde-li o zvlášť složitý případ,
b) nutná ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

(2) Nedodržení lhůt se nemůže dovolávat ten účastník, který je způsobil.

§ 27
Oznamování rozhodnutí

(1) Rozhodnutí se účastníkům oznamuje doručením stejnopisu písemného vyhotovení do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. Nestanoví-li zákon jinak, má ústní vyhlášení účinky oznámení pouze v případě, že se účastník současně vzdá nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí. Tato skutečnost se poznamená do kárného spisu a musí být stvrzena podpisem účastníka.

(2) Pokud se všichni účastníci řízení vzdají nároku na doručení písemného vyhotovení rozhodnutí ve smyslu odstavce 1, učiní se místo písemného vyhotovení rozhodnutí pouze záznam do spisu obsahující výrokovou část takového rozhodnutí, odůvodnění, datum vydání, číslo jednací, datum vyhotovení, otisk úředního razítka Komory a podpis předsedy kárné komise s uvedením jména, příjmení a funkce.

(3) Účastník řízení se může vzdát práva na oznamování všech rozhodnutí vydaných v řízení, s výjimkou rozhodnutí, jímž se řízení končí, a rozhodnutí, jímž se mu v průběhu řízení ukládá povinnost. Pokud se všichni účastníci vzdali práva na oznamování všech usnesení v řízení, usnesení se pouze poznamená do spisu.

§ 28
Právní moc a vykonatelnost rozhodnutí

(1) Rozhodnutí, které bylo oznámeno a proti kterému nelze podat odvolání, je v právní moci.

(2) Rozhodnutí je vykonatelné nabytím právní moci. Ukládá-li však rozhodnutí povinnost k plnění, je vykonatelné, je-li v právní moci a jestliže uplynula lhůta k dobrovolnému splnění povinnosti počítaná od nabytí právní moci rozhodnutí.

§ 29
Doložka právní moci a vykonatelnosti

(1) Rozhodla-li kárná komise v posledním stupni, vyznačí tajemník na písemném vyhotovení rozhodnutí, které zůstává součástí spisu, právní moc nebo vykonatelnost rozhodnutí. Zároveň vyznačí den vyhlášení tohoto rozhodnutí nebo den, kdy byla písemnost předána k doručení.

(2) Na požádání účastníka opatří tajemník doložkou právní moci nebo vykonatelnosti stejnopis rozhodnutí, který byl účastníkovi doručen. Na požádání účastníka se vyhotoví stejnopis výroku spolu s vyznačením doložky právní moci nebo vykonatelnosti.

§ 30
Usnesení

(1) V případech stanovených tímto kárným řádem a zákonem o přestupcích či správním řádem rozhoduje kárná komise usnesením.

(2) Na usnesení se obecně vztahují všechna předchozí ustanovení upravující obsahové a formální náležitosti rozhodnutí, není-li v tomto paragrafu nebo ve správním řádu či zákonem o přestupcích stanoveno jinak.

(3) Na usnesení se nevztahuje § 13 odst. 3 tohoto kárného řádu, podle kterého musí být účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Toto ustanovení dopadá pouze na rozhodnutí ve věci samé.

(4) Usnesení se oznamuje podle § 27, nestanoví-li zákon, že se pouze poznamená do spisu. Usnesení, které se oznamuje podle věty první, nabývá právní moci, bylo-li oznámeno a nelze-li proti němu podat odvolání. O usnesení, které se pouze poznamená do spisu, se účastníci vhodným způsobem vyrozumí; takové usnesení nabývá právní moci poznamenáním do spisu. Usnesení, které se pouze poznamená do spisu, může kárná komise v průběhu řízení změnit novým usnesením; nové usnesení se pouze poznamená do spisu.

(5) Proti usnesení se může odvolat účastník, jemuž se usnesení oznamuje. Odvolání proti usnesení nemá odkladný účinek (předběžná vykonatelnost). Proti usnesení, které se pouze poznamená do spisu, a proti usnesení, o němž to stanoví zákon, se nelze odvolat.

§ 31
Ukončení řízení před kárnou komisí

(1) Rozhodnutím ve věci samé kárná komise uzná obviněného vinným ze spáchání kárného provinění nebo z porušení povinností dle § 25a ZoA. Pokud není rozhodnuto podle věty první tak kárná komise rozhodne podle § 86 zákona o přestupcích či podle příslušných ustanovení správního řádu nebo zákona o přestupcích.

(2) V případě porušení povinností ve smyslu odst. 1 kárná komise uloží kárné nebo jiné opatření dle Hlavy III. ZoA.

(3) Od uložení kárného nebo jiného opatření lze upustit, jestliže vzhledem k závažnosti porušení povinností ve smyslu odst. 1, okolnostem jejich spáchání a osobě pachatele lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k jeho nápravě. V takovém případě kárná komise v meritorním rozhodnutí uzná účastníka, proti němuž bylo řízení vedeno, odpovědným za porušení povinností specifikovaných výše v odstavci, avšak opatření podle Hlavy III. ZoA mu neuloží.

(4) Při ukládání opatření podle Hlavy III. ZoA se přihlíží k závažnosti protiprávního jednání, zejména způsobu jeho spáchání, jeho následkům a okolnostem, za nichž bylo spácháno.

(5) Osoby, které se účastnily řízení, jsou vázány mlčenlivostí o jeho obsahu a průběhu, a to i po jeho skončení.

(6) Kárná komise v rozhodnutí ve věci samé uvede, že se toto v souladu se zákonem o auditorech nezveřejní, pokud by zveřejnění ohrozilo probíhající trestní řízení či způsobilo účastníkům řízení nepřiměřené škody, nebo pokud by zveřejnění osobních údajů bylo nepřiměřené vzhledem k povaze a závažnosti kárného provinění.

(7) Kárná komise rozhodne o nezveřejnění rozhodnutí o kárném provinění, pokud by jeho zveřejnění ohrozilo stabilitu finančních trhů. Účastníkem řízení o nezveřejnění rozhodnutí o kárném provinění, které by ohrozilo stabilitu finančních trhů je auditor, jehož se týká rozhodnutí o kárném provinění. Kárná komise si pro potřeby určení, zda zveřejnění rozhodnutí o kárném provinění ohrozí stabilitu finančních trhů, vyžádá stanovisko České národní banky.

ČÁST PÁTÁ
POSTUP KÁRNÉ KOMISE V ODVOLACÍM ŘÍZENÍ

§ 32
Odvolání

(1) Proti rozhodnutí KK může účastník řízení podat odvolání, pokud zákon o přestupcích nebo správní řád nestanoví jinak.

(2) Právo podat odvolání nepřísluší účastníkovi, který se po oznámení rozhodnutí tohoto práva písemně nebo ústně do protokolu vzdal.

(3) Jestliže odvolatel vzal své podání zpět, nemůže je podat znovu.

(4) Nestanoví-li zákon jinak, má včas podané a přípustné odvolání odkladný účinek. V důsledku odkladného účinku nenastává právní moc, vykonatelnost, ani jiné právní účinky rozhodnutí.

(5) Odvoláním lze napadnout výrokovou část rozhodnutí, jednotlivý výrok nebo jeho vedlejší ustanovení. Odvolání jen proti odůvodnění rozhodnutí není přípustné.

§ 33
Odvolací lhůta

(1) Odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolání lze podat teprve poté, co bylo rozhodnutí vydáno. Bylo-li odvolání podáno před oznámením rozhodnutí odvolateli, platí, že bylo podáno v první den odvolací lhůty.

(2) V případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení o odvolání podle § 24 odst. 4 lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení podle § 70 věty první správního řádu, bylo-li vydáno, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí.

§ 34
Podání odvolání a postup kárné komise

(1) Odvolacím správním orgánem je Rada pro veřejný dohled nad auditem, a to v souladu s § § 38 odst. 2 písm. e) zákona o auditorech ve spojení s § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Odvolání se podává prostřednictvím kárné komise jako správního orgánu příslušného k rozhodnutí věci v prvním stupni. Podání se adresuje do sídla Komory k rukám předsedy KK.

(2) Kárná komise zašle stejnopis podaného odvolání všem účastníkům, kteří se mohli proti rozhodnutí odvolat, a vyzve je, aby se k němu v přiměřené lhůtě, která nesmí být kratší než 5 dnů, vyjádřili. Ustanovení tohoto odstavce se nepoužije, bylo-li odvolání podáno opožděně nebo bylo-li nepřípustné.

(3) Vyjádření účastníků k podanému odvolání jsou součástí spisu.

(4) Kárná komise, která napadené rozhodnutí vydala, je může změnit nebo zrušit, pokud tím plně vyhoví odvolání a jestliže tím nemůže být způsobena újma žádnému z účastníků, ledaže s tím všichni, kterých se to týká, vyslovili souhlas. Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání.

(5) Pokud kárná komise nepostupuje podle předchozího odstavce, předá předseda KK prostřednictvím úřadu Komory spis spolu se stanoviskem KK odvolacímu správnímu orgánu do 30 dnů ode dne doručení odvolání. V případě nepřípustného nebo opožděného odvolání předá spis odvolacímu správnímu orgánu do 10 dnů; v tomto případě se kárná komise ve svém stanovisku omezí na uvedení důvodů rozhodných pro posouzení opožděnosti nebo nepřípustnosti odvolání.

§ 35

Pokud odvolací orgán rozhodnutí kárné komise zruší a věc jí vrátí k novému projednání, je KK vázána právním názorem odvolacího orgánu, uvedeným ve zdůvodnění.

ČÁST ŠESTÁ
PROVEDENÍ ROZHODNUTÍ

§ 36

Rozhodnutí provádí Komora z podnětu kárné komise.

ČÁST SEDMÁ
ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

§ 37

Kárný řád nabývá účinnosti dnem 10. listopadu 2026 a nahrazuje dosavadní Kárný řád.